

Sygn. akt III RC 80/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

Przewodniczący SSR Agnieszka Skrodzka

Protokolant Monika Walczak

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2019 roku w Grajewie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego A. S. zastąpionego przez matkę A. W. (1)

przeciwko F. S.

o alimenty

1. zasądza tytułem alimentów od pozwanego F. S. na rzecz małoletniego A. S. kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie poczynając od dnia 17 czerwca 2019 roku, płatne z góry do 10. dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie płatności którejkolwiek raty do rąk A. W. (1) jako ustawowej przedstawicielki małoletniego powoda;
2. oddala powództwo w pozostałej części
3. koszty zastępstwa procesowego pomiędzy stronami wzajemnie znosi;
4. odstępuje od obciążania stron kosztami postępowania w sprawie przejmując je na rachunek Skarbu Państwa;
5. wyrokowi w pkt.1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn.akt III RC 80/19

UZASADNIENIE

Pełnomocnik A. W. (1) przedstawicielki ustawowej małoletniego A. S. wniosła pozew o alimenty przeciwko F. S.. Żądała zasądzenia kwot po 900 zł miesięcznie poczynając od dnia wniesienia pozwu. Podała, iż pozwany łoży na utrzymanie dziecka kwoty po 500 zł miesięcznie, przy czym kwota ta nie była zasądzana przez Sąd, ale została narzucona przez pozwanego. Koszty utrzymania dziecka to kwota ok 1500 zł miesięcznie.

Pozwany uznał powództwo do kwoty 500 zł miesięcznie a w pozostałej części wniósł o jego oddalenie. Podnosił, iż poza alimentami ponosi dodatkowe koszty związane z odbieraniem syna z G. i dowożenia go do swego miejsca zamieszkania w O. na kontakty dwa razy w miesiącu. Zapewnienia dziecku podczas kontaktów utrzymanie, ubrania, ponosi wydatki na różnego typu atrakcje urozmaicające czas dziecku, zabiera syna na wyjazdy wakacyjne.

Ustalenia faktyczne

A. W. (1) i F. S. pozostawali w nieformalnym związku, z którego mają syna A. S.. F. S. uznał ojcostwo małoletniego (dowód : akt urodzenia k-8).

Ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym Gdańsk- Południe w Gdańsku w sprawie sygn.akt IV Nsm 517/15 strony określiły sposób kontaktowania się F. S. z synem A. bez obecności matki w I i III weekend miesiąca poczynając od czwartku od godz. 17,00 do niedzieli do godz. 18,00, a także cały I i III tydzień miesiąca lipca i sierpnia, tydzień ferii zimowych oraz naprzemiennie w okresie Świąt Wielkanocnych i Bożego Narodzenia. Ojciec zobowiązał się do zabierania z miejsca zamieszkania matki dziecka na kontakty, zaś matka zobowiązała się do zabierania dziecka od ojca po zakończonym kontakcie. (dowód: akta IV Nsm 517/15).

F. S. zabierał dziecko z G. do O. a A. W. (1) z O. do G.. Po pewnym czasie A. W. (1) przeprowadzała się do G. i strony zaczęły jeździć w tym kierunku. W czerwcu 2019 roku A. W. (1) złożyła wniosek o zmianę sposobu kontaktowania, podnosząc iż jest w zaawansowanej ciąży i po porodzie nie będzie mogła jeździć po syna do O.. Postanowieniem z dnia 31 października 2019 roku na czas trwania postępowania w sprawie zabezpieczono kontaktu w I i III weekend miesiąca od piątku od godz. 17,00 do niedzieli do godz. 17,00 bez obecności matki, w II tydzień ferii zimowych oraz w Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy. Zobowiązano F. S. do zabierania dziecka na kontakty i odwożenia do jego matki po zakończonej wizycie. (dowód: akta III Nsm 111/19).

Pozwany F. S. łoży dobrowolnie na utrzymanie małoletniego A.. W latach 2015-2016 roku były to kwoty po 350 zł. miesięcznie , następnie po 400 zł., a od listopada 2017 roku po 500 złotych miesięcznie (dowód: historia operacji bankowych k-143-144v). A. W. (1) twierdzi i kwoty te sam ustalił pozwany i jego matka, nie pytając ją o zdanie.

Małoletni powód A. S. urodził się (...). Ma 7 lat. Od września 2019 roku jest uczniem I klasy Szkoły Podstawowej w G.. Przybory szkolne kosztowały 62 zł (dowód: faktura k-142). Podręczniki małoletni otrzymał bezpłatnie, jedynie zakupiono książkę do religii za 13 zł. Na początek roku szkolnego małoletni otrzymał (jak wszystkie dzieci w wieku szkolnym) jednorazowy zasiłek szkolny 300 zł. Odzież do szkoły kosztowała 232 zł (dowód: faktura k-142). W szkole składki: ubezpieczenie, Komitet Rodzicielski, ksero, ślubowanie – łącznie kosztowały 120 zł. Małoletni nie korzysta z obiadów w szkole. W domu je śniadanie i kolację . Do szkoły bierze kanapkę, banana lub jabłko i butelkę wody. Czasami bierze wodę i bułeczkę – wówczas ich koszt wynosi 4,50 zł. Wcześniej małoletni A. chodził do przedszkola, które kosztowało 147 zł miesięcznie (dowód: zaświadczenie k-9) oraz na zajęcia piłki nożnej – 70 zł miesięcznie (dowód: zaświadczenie k-12). Obecnie na zajęcia piłki nożnej nie uczęszcza. Od 18.09.2019 roku bierze udział w warsztatach edukacyjnych „ Robotyka: poziom GWO3EV3”. Koszt 5 miesięcznych warsztatów wynosi 560 zł – 112zł miesięcznie (dowód: umowa k-141).

W październiku 2016 małoletni A. miał zabieg wycięcia trzeciego migdałka, od tego przestał się przeziębiać i obecnie czasu choroby jedynie sporadycznie. Dostaje suplementy diety w postaci multiwitaminy. W grudniu 2018 r zdiagnozowano u niego zaparcia, miał podawany lek. Średnio miesięcznie na jego leki wydawana jest kwota ok 50 zł. Wg matki małoletniego na koszty jego utrzymania składają się także koszty zakupu odzieży ok 150 zł miesięcznie, wyżywienia 500 zł, środków czystości i higieny - 50 zł. miesięcznie, rozrywka- 70 zł, udział małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania- 200 zł., benzyna 200 zł., wakacje 1000 zł rocznie tj. 84 zł miesięcznie. Małoletni od pół roku chodzi na basen dwa razy w tygodniu, gdzie godzina kosztuje 10 zł.

Od 01 lipca 2019 roku A. przysługuje z zasiłek wychowawczy 500+. Zasiłek rodzinny nie przysługuje.

Małoletni A. S. mieszka ze swoją matką A. W. (1), z jej partnerem M. S. (1) i dzieckiem z tego związku w wieku 6 miesięcy. Matka małoletniego powoda ma 33 lata. Jest zdrowa. Od 01.07.2015r pracuje w (...) S.A. Obecnie jako specjalista do spraw sprzedaży. Zarabia z dodatkami 3500 złotych netto miesięcznie (dowód: zaświadczenie k-10,11). Po urodzeniu dziecka w dniu 17 czerwca 2019 roku przeszła na zasiłek macierzyński i otrzymuje 2570 - 2700 złotych netto miesięcznie (dowód: pasek płacowy k-149). Nie ma długów ani pożyczek. Przyznała, że nie wyjeżdżała z synem na wakacje, bo w 2019r była po porodzie, w 2018r pracowała całe wakacje a urlop miała kiedy salon był zamknięty a wtedy syn chodził do przedszkola, w 2017 roku urlop miała we wrześniu, to był jej 1 rok pracy w O.. Dziecko w 2019 wakacje spędzało u babci na wsi lub było w domu z matką.

A. W. (1) mieszka z konkubentem w domu będącym własnością jego matki. M. S. pracuje jako podinspektor w (...) w G., gdzie zabrania 3200 zł netto miesięcznie. Prowadzą jedno gospodarstwo domowe. Wspólnie ponoszą koszty utrzymania domu oraz wychowania ich wspólnego dziecka.

Pozwany F. S. ma 33 lata (dowód: k-14-15). Ma wykształcenie średnie. Z zawodu jest sprawczemu. Od lipca 2018 roku prowadzi własną działalność gospodarczą zajmującą się obróbką metalu. Wykonuje spawanie, potem to szlifuje a następnie montuje (wytwarza różne rzeczy np. barierki, maszyny, meble itd.). Świadczy usługi głównie na rzecz osób prywatnych i małych przedsiębiorstw. Wcześniej pracował na umowę o pracę, jako spawacz w prywatnej firmie. Zarabiał do 3000 zł, czasami dorabiał po godzinach. Podał, iż zdecydował się na własną działalność, bo chce się rozwijać a nie stale pracować u „prywaciarza” i robić, co mu karzą za określone pieniądze. Ma możliwość wyjazdu za granicę, gdzie dobrze by zarabiał, ale wówczas straciłby kontakt z synem, dlatego nie zdecyduje się na wyjazd. Na rozpoczęcie działalności dostał dofinansowanie z Biura Pracy w wysokości 21 tys. zł oraz zaciągnął kredyty- łącznie na kwotę ok 20 tys. zł. Na raty kredytu wydaje łącznie 1200 zł miesięcznie. (dowód: umowa o pożyczkę k-167-177, umowa k- 178-188- z 2016 roku, umowa k-189-196).

Z księgi przychodów i rozchodów (dowód: k-158-166) wynika, iż uzyskał przychód w marcu 2019 roku w wysokości – 1600 zł , w lipcu 2019r- 3400 zł, w sierpniu 2019r- 4000zł- łącznie przychód 9000 zł a dochód 6816,19 zł (dowód k-166). Za wykonaną barierkę otrzymał 5000 zł, ale pracował nad nią 2 miesiące i wydał część pieniędzy na zakup materiałów, ostatecznie zarobił na niej 1800 zł. W październiku 2019r zarobił 6000 zł, ale w listopadzie 2019 roku był na minusie. Pozwany podał, że obecnie jego dochody wynoszą średnio ok 2400 zł miesięcznie. Od przychodu odlicza koszty uzyskania dochodu: zakup materiałów, paliwa. Nie odlicza wynajmu lokalu produkcyjnego.

Z zeznań podatkowych pozwanego PIT za 2017 rok – wynika, iż uzyskał przychód brutto 13 880,50 zł. PIT za 2018r – przychód 11 020 zł z czego dochód 2997,02- w tym kwotę 556,02 odliczył tytułem ulgi na dziecko (dowód: deklaracje podatkowe k-198).

Podał, iż potrzebuje na utrzymanie 4500 zł miesięcznie, ale nie ma nadwyżki, stąd ma ciągle dług. Przyjmując zlecenie bierze zaliczkę, część wydaje na materiały, część na utrzymanie. Na swoje wyżywienie wydaje 400 zł. miesięcznie, rzadko kupuje sobie odzież. Zalega ze spłatą dwóch kredytów od 3 miesięcy. Płaci składkę ZUS w wysokości 560 zł. miesięcznie- ma zaległość 1 miesiąc.

Pozwany mieszka w O. w wynajętym mieszkaniu o pow. 34,07 m. kw., za które płaci 1300 zł miesięcznie (dowód: umowa najmu k-32-35) i dodatkowo czynsz - łącznie ok 1600 - 1700 zł. (dowód: przelew k-36). Mieszka sam, wcześniej mieszkał z partnerką w innym mieszkaniu. Przyznał, że jego matka przesyła ze swego konta co miesiąc alimenty na A., gdyż on uzyskuje wynagrodzenie w różnych terminach. Kiedy może to zwraca matce pieniądze po 300-400 zł miesięcznie. Na ile go stać. Ma samochód Ford 12 lat o wartości 12 tys. zł.

W weekend, kiedy zabiera do siebie syna A. wydaje ok 600 zł. – na paliwo 300 zł. (4 razy odcinek na terasie O. – G.), na wyżywienie i atrakcje- łącznie 300 zł. Bilety dla dwóch osób kosztują: na basen 40-45 zł, plac zabaw pod dachem 60 zł, teatr 49 zł, wyjście do kina 70 zł.

Pozwany kwestionował wysokość usprawiedliwionych potrzeb syna określonych przez matkę podnosząc, iż poza kwotą 500 zł przesyłaną co miesiąc partycypuje w kosztach utrzymania syna kupując mu odzież, obuwie, zabawki. W sierpniu 2019 roku na ubrania i obuwie wydał 560 zł. Zakupił wówczas też synowi zabawki, gry edukacyjne i książki- za kwotę 780 zł. Zaś na bilety wstępu do różnego rodzaju rozrywek wydał 305 zł. W okresie wakacji 2019 roku był z synem w lipcu w Ł. a w sierpniu w J. i W.- łączny koszt wakacji 3500 zł. Matka nie wyjeżdża nigdzie z dzieckiem. Matka na kontakty daje dziecku ubrania ze sobą, ale jest to stale ten sam zestaw, te same spodnie, koszulki z których już powyrastał. Ubrania są często nieodpowiednie do warunków pogodowych, letnia czapka czy adidas zamiast zimowych butów. Ostatnio kupionych butów nie dał synowi do G. w obawie, że jak przyjdzie to znowu nie będzie miał w czym chodzić. Ojciec kupił A. ostatnio kurtkę na zimę. (dowód: rachunki, paragony, bilety wstępu, dowody zakupu k- 71-82).

W poprzednie lata także dziecku kupował różne rzeczy i zabierał na wakacje, wykonywał liczne badania lekarskie i laboratoryjne (dowód: k-39-70, 83-134).

Twierdzenia pozwanego potwierdziła w całości jego matka świadek D. G. (dowód: k-201v-202v). Przyznała, że pomaga synowi, bo zarabia on nieregularnie i brakuje mu pieniędzy. Dokłada mu czasami po 400 zł do czynszu, ale nie co miesiąc. Pozwany sam lub ze świadkiem wspólnie kupują A. ubrania np. bluzy, dresy, spodnie, buty, kurtki na zimę, bo to przywozi ze sobą często nie nadaje się do chodzenia.

Świadkowie M. W. (1) i M. W. (2) (dowód: k-152 v-153) potwierdzili, iż A. będąc u ojca dostaje od niego kurtki, zabawki, ale część rzeczy zostaje w domu u ojca. Wnuk mówi im, że był z ojcem w kinie. Twierdzili, że ojciec nie przestrzega diety synowi daje mu słodczyce, napoje gazowane nie podaje leków a A. choruje na zaparcia. Pozwany przyznał, iż nie daje dziecku leków na zaparcia i nie stosuje diety, bo będąc u niego syn nie ma problemów z zaparciami.

Matka małoletniego (dowód: k-137-138) podnosiła, iż ojciec kupował dziecku za duże ubrania do jego wzrostu i ona musiała kupować inne we właściwym rozmiarze. Wyjazdy na wakacje zaś finansowała matka pozwanego a nie pozwany, podobnie jak alimenty, które najczęściej wpłacała matka pozwanego D. G. a nie pozwany (dowód: historia operacji bankowych k-143-144).

Pozwany kwestionuje, także wydatek 500 zł na wyżywienie syna, podnosząc iż jest to niższa kwota.

Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty, należało uznać za w pełni wiarygodny i dający możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych.

Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód nie nasuwała zastrzeżeń. W ocenie Sądu stanowiły one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Uzasadnienie prawne

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu, powództwo jest zasadne, co do kwoty po 500 złotych miesięcznie. W pozostałym zakresie podlega oddaleniu.

Art.133§1 kro nakłada obowiązek alimentacyjny na oboje rodziców w stosunku do dziecka, które nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Obowiązek alimentacyjny może polegać w całości lub w części także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 kro).

Małoletni A. S. nie ma żadnych własnych dochodów ani majątku. Bezpośrednio opiekę nad dzieckiem sprawuje jego matka A. W. (1), która w ten sposób realizuje część swego obowiązku alimentacyjnego. Ojciec małoletniego mieszka ok 160 km od G., z uwagi na rozpoczęcie obowiązku szkolnego zabiera do siebie syna w dwa weekendy od piątku do niedzieli, a nie jak wcześniej od czwartku. W tym czasie dziecko pozostaje na jego wyłącznym utrzymaniu, stara się wówczas zapewnić dziecku atrakcyjne spędzanie wspólnego czasu, wychodząc w różne miejsca. Kupuje dziecku ubrania, które częściowo daje mu ze sobą, kupuje obuwie, zabawki, książki, co roku organizuje wyjazdy wakacyjne, których matka mu dotychczas nie zapewniała.

Orzekając o wysokości świadczeń alimentacyjnych, Sąd bierze pod uwagę nie tylko dochody realnie osiągnane przez zobowiązanego, ale także jego potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe, jakie mógłby osiągnąć przy pełnym wykorzystaniu swoich kwalifikacji zawodowych, wykształcenia, doświadczenia zawodowego, uwzględniając stan zdrowia i wiek zobowiązanego.

F. S. pracuje w swoim zawodzie spawacza. Kiedy pracował na umowę o pracę zarabiał do 3 tys. zł. i musiał robić to co mu kazano. Założenie własnej firmy daje mu szansę rozwoju, doboru zamówień i w przyszłości szansę na wyższe zarobki.

Przy ustalaniu wysokości alimentów zawsze zachodzi potrzeba zachowania rozsądnej równowagi pomiędzy zaspokojeniem potrzeb uprawnionego a poziomem życia zobowiązanego. Uwzględnienie roszczeń dziecka nie może doprowadzić do niedostatku rodziców.

A. W. (1) podnosiła, iż od kiedy jest na zasiłku macierzyńskim zarabia o 1000 zł. mniej niż przed porodem i dotychczasowa kwota alimentów 500 zł. jest niewystarczająca na utrzymanie syna. Zdaniem sądu fakt ten nie może obciążać pozwanego i wpływać na zasądzenie tylko z tego tytułu wyższych alimentów. A. W. (1) mieszka z ojcem drugiego dziecka i to on w zakresie w jakim obniżyło się jej wynagrodzenie powinien ją wspierać.

Do lipca 2019 roku A. W. (1) nie otrzymywała na A. zasiłku wychowawczego 500+. Zgodnie z art. 135§3 kro na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają m.in. świadczenie wychowawcze i świadczenia rodzinne, to zadaniem Sądu zasiłek ten z założenia powinien być przeznaczony na zaspakajanie potrzeb dziecka np. rozwój zainteresowań, udział w dodatkowych zajęciach, dowożenia do szkoły, udziału w utrzymaniu mieszkania, materiałów edukacyjnych itd.

Małoletni A. rozpoczął naukę w szkole podstawowej. Podręczniki otrzymuje bezpłatnie i 300 zł zasiłku szkolnego, który pokrywa koszty wyprawki i opłat na początku roku szkolnego. Jest zdrowy, jedynie przyjmuje witaminy i okresowo leki na zaparcia. Zdaniem Sądu usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego są niższe niż wskazanie przez matkę i wynoszą ok 1200 zł miesięcznie (wyżywienie 15 zł dziennie- 450 miesięcznie, leki 50 zł, środki czystości 50 zł , warsztaty edukacyjne 112 zł, ubrania 100-150 zł , koszty dowozu do szkoły 100 -150 zł, basen 80 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania ok. 200 zł).

W ocenie Sądu kwota 500 zł alimentów jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, pokryje jego koszty wyżywienia oraz leków a jednocześnie nie przekracza możliwości finansowych pozwanego. Zasiłek wychowawczy pokryje koszty warsztatów, basenu, udziału w utrzymaniu mieszkania . Pozostałe wydatki związane z zakupem odzieży, środkami czystości i dowodem do szkoły- ok 200-300 zł, jest stosownie do swoich możliwości zarobowych w stanie pokryć jego matka, która ma także obowiązek alimentacyjny, choć w niższym zakresie niż ojciec z uwagi na bezpośrednie sprawowanie opieki nad dzieckiem.

Zdaniem Sądu kwoty żądana kwota 900 zł alimentów jest niczym nieuzasadniona. Pozwany poza alimentami w kwotach po 500 zł. miesięcznie ponosi na dziecko dodatkowe wydatki. Kupuje dziecku odzież i obuwie itd. Już latem 2019 roku, z uwagi na ciężą A. W. (1) i okres porodu, sam wyraził zgodę na zabieranie i odwożenie syna na kontakty. Same dojazdy to koszty ok. 600 zł miesięcznie. Ojciec zapewnia dziecku wyjazdy wakacyjne, dlatego zdaniem Sądu wliczanie w usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego kosztów wakacji po 84 zł miesięcznie a przez to żądanie płacenia wyższych alimentów jest nieuzasadnione.

Zasądzenie wyższych alimentów niż 500 zł miesięcznie spowodowałoby, iż pozwany nie miałby możliwości finansowych kontaktowania się z dzieckiem ani kupienia mu dodatkowo czegokolwiek, a poza tym przerzucałoby na niego obowiązek utrzymania dziecka ponad jego zakres.

Zdaniem Sądu kwota 500 zł alimentów, do jakiej pozwany uznał powództwo, jest adekwatna do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego i nie doprowadzi go do niedostatku i nie spowoduje uszczerbku w dotychczasowym poziomie życia a jednocześnie pozwoli na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb dziecka.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 133§1i §3 kro, art. 135 § 1 i 2 kro uwzględnił powództwa o alimenty od dnia wniesienia pozwu tj. 17 czerwca 2019 roku.

Koszty

Strona przegrywająca proces zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony- art. 98 kpc.

Pełnomocnik powoda wnosił o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, a więc zgodnie z obowiązującymi stawkami (art. 109 §1 kpc).

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie określa stawki minimalne w sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego i zgodnie z §4 ust. 1 pkt. 9 w sprawach o alimenty wynosi ona 120 złotych, przy czym §4 ust.4 tego rozporządzenia stanowi, że stawki , o których mowa w ust. 1 pkt 9 , ustala się od wartości przedmiotu sporu, jeżeli obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązaną do alimentów.

Pozwany F. S. jest osobą zobowiązaną do alimentów. Wartość przedmiotu sporu w sprawach o świadczenia okresowe to równowartość rocznych świadczeń. W przedmiotowej sprawie wynosi ona 6000 złotych. Zgodnie z §2 pkt. 4 rozporządzenia stawka minimalna wynagrodzenia adwokata w sprawach o takiej wartości sporu wynosi 1800 złotych.

Odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu jest zasada słuszności określona w art.102 kpc. Stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Rozstrzygnięcie o kosztach zgodnie z art. 102 kpc nie wymaga wniosku strony przegrywającej.

W wypadkach szczególnie uzasadnionych, sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami (art. 102 kpc). Sąd może zwolnić stronę przegrywającą z obowiązku zwrotu stronie wygrywającej kosztów procesu, kiedy przemawiają za tym szczególne okoliczności konkretnej sprawy, w obliczu, których inne rozstrzygnięcie kwestii kosztów byłoby niesłuszne lub wręcz niesprawiedliwe.

Przepisy nie konkretyzują pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawiając ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi orzekającemu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu. Może to być np. sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą albo niesumienne lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony wygrywającej, która w ten sposób wywołała proces i koszty połączone z jego prowadzeniem. Zalicza się do nich także okoliczności, że rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło na podstawie faktów ustalonych na podstawie dowodów dopuszczonych przez sąd z urzędu, jak również niewspółmierności wysokości kosztów pomocy prawnej poniesionych przez stronę wygrywającą proces do stopnia zawilości sprawy i nakładu pracy pełnomocnika. Drugą grupę okoliczności wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa stron.

Sprawy o ustalenie obowiązku alimentacyjnego nie są zawiłe ani skomplikowane. W niniejszej sprawie obie strony były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników. Pozwany uznały powództwo przy pierwszej czynności do kwot po 500 zł miesięcznie, do kwoty jaką płacił dobrowolnie już od 2 lat. Pełnomocnik powódki w pozwie z lipca 2019 roku podnosił, że „ze względu na brak jakiegokolwiek porozumienia między pozwanym a przedstawicielką ustawową małoletniego powoda nie istnieje możliwość polubownego rozstrzygnięcia kwestii objętych niniejszym pozwem ani podjęcie mediacji”. Faktycznie jednak w chwili wnoszenia sprawy pozwany wykazywał zrozumienie dla sytuacji A. W. (1), wyraził zgodę na przywożenie i odwożenie syna na własny koszt, mimo innej wcześniejszej umowy między stronami. To nieporozumienie do jakiego doszło między pozwanym a konkubentem A. W. (1) spowodowało wniesienie pozwu o alimenty i wniosku o zmianę kontaktów .

Sąd orzekł na zasadzie słuszności, że każda ze stron we własnym zakresie ponosi koszty zastępstwa procesowych i nie zasądził od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przypisanych- art. 102 kpc

Na podstawie art.113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku, mając na uwadze sytuację majątkową pozwanego, sąd odstąpił od obciążania go kosztami postępowania w sprawie przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na mocy art. 333§1 pkt. 1 kpc.